

MAANDBLAD
VOOR HEREN

Bagatel
Magazine

Nr 98 - AUG. 1969

Prijs:

Nederland: 1,50 gulden

België: 20 frank

Verboden voor minderjarigen

Verantw. uitg. en opsteller:

MODERN PRESS

C.G. Zwagemaker

Rijswijkseweg 682

Den Haag

BAGATEL 69

Nr 98 Augustus 1969

Humoristisch maandblad voor Heren / Ned. 1,50 guld. België 20 F

Hoe men ze
gisteren kieke...

... en vandaag !

Geweld plegingen op onvergezeld vrouwen

*De koop en veracht van vrouwen bij een vrouw
zeldzaam, inderhoud en te
gewoontehoud van zijn
peetle!*

De overvallen of geweldplegingen op alleenvertoevende of onverzorgde vrouwen in steden verscheidene jaren een probleem. Geweldpleging en verkrachting heeft welkomeer tijd bestaan maar het aantal per jaar gemiddelde gevallen stijgt zinderen. 1968 heeft de Franse republiek alle schied te hebben geklopt.

DE GEWELDPLEGINGEN DER J.V.

Het is vooral in Frankrijk dat men heeft al te rekenen met de geweldplegingen der J.V. (Jonge vrouwen - Jonge niet-doggen), zoals de Noord-Afrikaanse vor-

den genoemd, een vraagstuk dat zich ook in België en steden in Nederland laat gevoelen. Deze jonge Noord-Afrikanen worden gewelddadig aangetrokken door de blanke Europese meisjes. Doch meestal beziet deze jonge heren niet voldoende geld of bieden zij geen voldoende levensvoorwaarden om jonge, en vooral mooie Europese meisjes aan hofmakelij ernstig te laten opmerken. Na in het Noord-Afrikaanse meisje heel wat slechter tegevoel de man. De jonge Afrikanen zijn deze hofde, afrijnende houding der Europese meisjes niet gewend. Het verho-

ort hen en wanneer zij den nog door de Europese gemeenschap worden uitgevonden, hoefden zij vaak hun werk af op overgezeldde jonge meisjes. In Parijs werd onlangs een negentienjarige meisje door tien jonge plechten om herten verkracht. De laatste vraagde haar, omdat de herten zich veilig zou voelen voor deze onbeschrijflijke wrede misdaad. De tweentwintigjarige Nicole V. werd door drie Noord-Afrikanen aangevallen. Maar trek haar in een bos en bond haar kleding vast op de grond, en eerst de kleen van haar lichaam te hebben getrokken. Daarop vermaakt de mannen zich op de aanziende wijze met haar lichaam.

De 27-jarige Germaine L., wondeklad met haar baby van 11 maanden werd verplicht schrik te plegen omdat haar Afrikaanse overvaller de baby de kop zwaden linksen tegen een muur. Na dat menit omtrent de lichteing te hebben moeten plegen werd de jonge vrouw verplicht zich door een voor dit doel aangevallen Duitse herenheid te laten doken...!

Wij willen hier niet de geweldige opmerking geven dat Noord-Afrikaanse geweldplegingen op vrouwen en gezinsd door de politie. Wij zullen enkel een groep doen in de «Puits Breton» der laatste jaren zodat de lezer zich een beter en duidelijker beeld zal kunnen vormen van het gevaar dat zijn vrouw en dochters behoort.

EEN «ALPINIST»

Deze geschiedenis deed zich te Lanneme (Zwitserland) voor in een moderne badhuis van echt verdien. Zij is authentiek, zodat de naam der personen zijn veranderd.

Een jongeman die op de 5de verdieping woonde werd verhoed op een jonge vrouw, die de vierde verdieping bewoonde. Op zeker niet dende de jongeman, groet nadat, lange de gevel naar de vierde verdieping. Op de derde verdieping merkte een bewoonster zijn afkomst op en telefeerde naar de politie.

Nachten wit de jonge scrubaat de vierde verdieping te bereiken en lange

Maar vaak langt het aan en wijst de vrouw hen door haar vanden of gedrag af. Dan lachen of dreuen gebaren.

000000

Een man vindt zich dat klappen behoeven maar vaak verschijnen er voor zijn ogen dergelijke heftige creaties dat hij weinig weerstand aan de verleiding kan bieden.

het samen in de slaapkamer van zijn gedichte te dringen. Deze ontbrekende door het gezicht en glimde om hulp. De politie getrouwd door de bewoonster van de oude vloedplag was rade het huis in gedragingen en ontsteepte de verheide ontbouw.

DE VERLEPTEN OP HET DAK

Elga Pontais, 32 jaar, kameralijk en woonde onder het dak van een herenwoning, 117 Bd de Marrast in Parijs had sinds een jaar hemels gezelschap met een verheide, de 34-jarige Simone Pellet. Op een dag geschiede de verheide in twint.

— Indien je me niet meer bemint dan zal ik je laten zien wat ik voor jou in peto heb, zegde Simone een doft toestand.

Elga antwoordde door een tas hete koffie in zijn gezicht te werpen, waarop zij het café uitvachte.

Zij speelde zich naar haar zeldzaamheid en begaf zich in ruste. Zij ontwaakte kort daarop door een gekend flitsgeval voor het raam. Het was Simone die zich gewoontik langs het dak in haar kamer wilde dragen.

Eenke seconden later werd zij geselbreut schenken op de straten gevonden. Wanneer man haar opzichte had hij nog de kracht om te zeggen:

— Het is Elga, zij heeft me gekend.

Maar Elga verheide zich:

— Hij is alleen gevallen. Ik heb zijn flitsgeval met beestendood en wilde hem voor het raam laten. Hij mocht niet komen. Ik heb enkel opgegaan wanneer ik het gezicht van zijn val hoorde.

EEN SIGARETTEN- GESCHIEDENIS

In april 1965 aan Jean Pierre Noël, 34 jaar en woonde in Bordeaux, een jong Engels blond koppel in zijn wagon op. Het koppel vertelde toen op bewoondheid te zijn.

Te Carbon-Blanc reude Jean-Pierre voor een winkel (Bertou de Tabac) en vroeg de Engelman of hij voor een een jonge sigaretten wilde halen.

De Engelman stapte uit de wagon en speelde zich naar de aangrenzende winkel.

Doch Jean-Pierre startte met veel gas, de Engelman ontstoot op het voetpad achterlopend, dan plots beviel dat de jonge Pontais en met zijn vrouw vandoor was.

Zes area later werd de jonge Engelman vrouw weggevoerd: bijhiden de Nationale haas 16. De Bordeaux had haar verheide en tot onnoemelijke perverse geulichtbehandelingen verplicht. De jonge Engelman moest in shocktoestand in een hospital opgenomen worden.

DE DEKORATIE-SCHILDEKES EN DE CINEAST

In de maand maart 1967 ginde de Romeinse schilders Pucen Jugla, 27 jaar van Rome naar Parijs per vliegtuig, en die op vinding van een Amerikaanse, die in enkele jaren tevoren in Florence had ontstoot.

De 40-jarige Amerikaanse noemde zich Alan Jacob en oefende het voor de vrouwen zo verheide beroep van cineast uit. De Amerikaanse verklaarde Pucen te willen spreken in het voornamelijk van een nieuwe film waarvan zij de dekoren moesten schilderen. Van geen kwaad betrug en ten laatste opgevat door dit voornamelijk volgde de jonge Amerikaanse de Amerikan in zijn appartement.

Ongeluk meigde de Amerikan in haar kofte enkele druppels overvande E.S.D., een desgevonden dat in Amerika zeer in zwang is, en de verheide zeer erotische deuren gield.

Vervolgens liet de Amerikan de Italianen nog twee vandenbeide algeen roken. Met het gevolg dat de mooie Romeinse werden ontvont werd wat er met haar gebeurde. De Amerikan kleide haar uit, verheide haar en pleigde vervolgde uitmische geweldkladen, waarbij de twee treden van haar boesten werden afgevat.

In de loop van de nacht kwam Pucen terug tot het hervatje en vachte recht naar een politiebureau. Zij had verheide papillen en deelde zich meelzaam uit. De politie hadt ontdekkende de Amerikan in berokken te nemen. Zij vonden hem nog in zijn appartement slapend. En dit is een verrennd deler.

De wonderen waren volgehouden met pornografische foto's. Alles lag in waarden en er waren bloedvlekken.

Wanneer men Abu Jacob ondervroeg zegde hij:

— Alles in punt. Maar alles is ook gebaad met toetsing van Miss Tawana Jaggals, zij kan me niets vertellen.

De Amerikanen bleef aandachtig aangehouden en werd vervolgd wegens gebruik van verdunde middelen en vrijwilige toelagen van slagen en verwoedingen!

DE NUDEST

EEN GISELE

In een dorpie bij Metz wonderde de 21-jarige Gisèle naar haar. Een vraag rende naast haar. Een man sprong uit de vragen en met gesticulerende bewegingen rende hij naar haar toe. De man was nader van vroetvoeren tot schuldhaad. Gisèle hield haar regensierbare beschermend voor zich uit. Dit bracht haar aanvaller tot wijkeid. Vloekend lieerde hij terug naar zijn wegen, die niet vol gas vastvrees.

HET VREEMDE AVONTUUR VAN MEUVROUW SEZNIC

In de maand augustus van 1967 boocht een boort van Pauline, mevrouw Seznec, haar loeken terug naar de stad. De lange een smal landweggetje. De avond was mede ingevallen. Plots rende een wegen naar haar. Het poort werd opengeworpen en een schaduwe wierp zich op Mevrouw Seznec, haar in een gracht mederkend.

Nu was de 23-jarige mevrouw Seznec heel tenger gebouwd, maar de zware haardman van de hooft had haar toch meer kensch gescheen dan men haar zou beschrijven. Zij sloeg de handen om de keel van haar verkrachter. Nu enkele seconden vernederde de druk van haar belager in dit moedige haar om een nog met meer kracht zijn keel dicht te knijpen...

De man bewoog zich niet meer. De boort duerde zich niet meer bewegen. Na sloep van enige tijd voelde zij toch de moed zich onder hem uit te werken en de gracht uit te klussen. In een adem rende ze naar huis en vertelde haar

avontuur. De inmiddels geïntereerde politie vond de belager nog altijd liggend in de gracht. Hij was dood. Gewaagd!

De aanvaller in kwarte bleek een arbeider te zijn van de P.T.T., 38 jaar, gehuwd en vader van drie kinderen. Hij had een mevrouw Seznec en haar tante rende meervoudige voorstellen gedaan.

DE VERLOVENDE

De statistische bewijzen onmiskenbaar dat de geweldplegingen op en verkrachtingen van vrouwen geweldige pieken kennen tijdens de verlofperiodes en vreesachtig in de maand augustus, in de traditionele centra, de Amerikaanse bij verblijf.

In 1965 werd te Cannes afgekort al 1819 geweldplegingen en verkrachtingen van vrouwen geregistreerd. In 1966 steg dit aantal tot 2107!

Het dragen van de mini-ruk werd in hoofdzaak verantwoordelijk geacht voor het vermenigvuldigen der geweldplegingen. Volgens een politicommissaris heeft het slachtoffer vaak voor 95% schuld voor hetgeen haar gebeurt!

Indertijd, volgens zijn onderzoekte, gewelken, verering in geel, waren er enkel drie geweldplegingen waaraan het slachtoffer geheel vrijuit ging. Namelijk:

1. Een meisje van 12 jaar welke haar fiets in de kelder van het onterlijk huis stelde en deze werd aangevallen door een onbekende.

2. Onder heiliging van een dolk werd een 17-jarige vrouw (thuis) de afwezigheid van haar ouders in haar woning verkracht.

3. Een moeder van 3 kinderen, 32 jaar, werd in haar woning verniet door een deur-voor-deur leuwer terwijl zij haar jongstegeborene de boest gaf. De leuwer bood haar met de rug op een televisie met poelen en enkele aan de poelen. Hij vernietigde zich met haar de ganze dag.

In vele andere gevallen werden meisjes verkracht die domweg jongen volgden of met hen overleden voor een rite. Daar werken zij dan verkracht in een verlaten auto. Het werd voor de jongens een collectieve orgie!

Zekerre jonge Zweden en Noorse vrou-

welijke christen gillen verkracht te zijn nadat zij een jongen vrijwillig in zijn wagen of kamer volgden.

In haar land is het de gewoonte van een kel doorgelieven flirt tot de nitre gezamen, maar die hun mogelijkheid inset lent.

Han partners die de anden en gehelken van het land kennen en verblijden, gaan nooit buiten deze spelregels. Maar de Franse jongens of van andere landen kennen dat: Noorse en Zweden gehelken niet.

DE VERKRACHTINGEN TIJDENS DE HERSTE SUMESTER 1968 TE PARIS

Tijdens de nieuwjaarsdagen alleen werden 145 gevallen geregistreerd, meestal te wijten aan het overvloedig gebruik van alcohol.

8 jan. Een 20-jarige vrouw werd verkracht en verniet door een adol.

10 jan. Een meisje van 11 jaar werd door een onbekende verkracht en holl gewaagd.

15 jan. Een meisje van 14 jaar was heraf drie jonge mannen te volgen in een wagen. De 3 ploeren verkeer met meisje in en bus en verkrachten haar om beurt.

2 feb. Een man van 31 jaar pleegde twee aanraken van respectievelijk 9 en 12 jaar te verkrachten met chocolade.

6 feb. Een meisje van 15 jaar werd in een lift verkracht.

12 feb. In haar appartement werd een vrouw van 33 jaar door een adoliet verniet.

1 maart. Een man van 46 verkrachtte een meisje van 13 in een bus.

4 maart. Een studentin van 19 jaar werd door een adoliet aangevallen en bewusteloos gemaakt door een grup ether.

14 maart. Een verkrachter van 34 jaar werd opgehoort in een wagen en door de drie identiteiten op de meest perverse wijze misbruikt.

17 maart. Een 17-jarige verkoperster werd in haar kamer aangevallen en verkracht.

COLLECTIEVE VERKRACHTINGEN

Tegengover de aanvallen van een enorme afkomstig staan de collectieve geweldplegingen en verkrachtingen, de

laaste ontlekking der J.V. en andere jonge meisjes in het kader der seksuele ontplooiing.

Onnodig hierover commentaar uit te brengen. Laten wij de feiten voor zichzelf spreken.

DE RODES

De liefhebbers der seks-orden zijn doorgaans knaapen van zestien jaar en zelfs nog jonger, die zich schamen onder de leiding van de ouders, meestal een knappe heid, niet onder een 20 jaar. Deze onwettigheden hebben meestal geen vader gekend of stammen uit een gelegerende familie. Zij hebben een zeer laag ontwikkelingspeil.

De leide bestaat doorgaans uit drie tot negen jongens, die hun leider gekies hebben, want ook een heid door zuiverheid en talrijkheid een jong meisje te verkrachten hem te volgen naar een eenzame plek, waar natuurlijk zijn onplechtige waarden...

Dit nieuw spelletje, indien wij dit ontrend vernaak nog so mogen beelden, wordt Rodes genoemd. Men kan zich indertijd voorstellen dat het slachtoffer wild te heet gaat wanneer zij om beurt wordt genomen.

Deze ploeren hebben zich haften de gemeenschap geklaard. Zij noemen zich als of opgevoed door de ouders, degen lange haren en een spijkerbroek met hoge lederezen laarzen. Ze zijn vetvig, wassen zich haast nooit, misprijzen hun medemens en zijn echte vaders. Onnodig heren te te vragen dat zij nooit werken, ook geen arbeid beroep kennen of enige kennis en zich in hun onderhoed door stelen voorzien.

Zakten wat psychologen van hen vertellen:

Deze jonge mannen willen voor alles haar knijpen. Onbewust vercrachten zij tegen de emancipatie van de vrouw. Hun seksualiteit speelt daarin enkel een secundaire rol. Zij willen enkel aan slachtoffers versieren en wrak onder zij diep insterlijk weten door de gemeenschap verniet en misprijzen te worden en zeker nooit ernstig genomen worden.

Jaht door hun geweldplegingen willen

zij bereikten te bestaan en dat men rekening moet houden met hun kracht!

Meester Florent van de Papeia Balle verhaalde:

Ik herinner me in 1950 te hebben gepleit voor een groep jonge boevings die om bevoorwaarde moede verduchten in het bos van Beeslage en die bij het licht van papa's Talbot. Een ditzelfde meester heeft de eerste als volgt:

Laatst wandelde ik op de Champu-Elytens. Ik heb een zeer bevallig meisje dat een auto-rol droeg ter leugte van haar slip. Achter haar stonde een groep jonge smaters, die legering naar de dijs van het moede glauken. Indien het recht ware geweest en de straat verlaten, kon ik me het voorstellen dat zij worden overgevoerd hebben!

NOG EEN PSYCHRATERSVERKLARING

De oorzak van schone geweldpleging is vaak te wijzen aan het gezin van onze schone opvoeding der delinquenten. De laatste riddelingen beschouwen de schone activiteit als een spel zonder gevolgen en waarvoor zij den ook niet de meeste verantwoordelijkheid moeten dragen. Voor de jongeren begint deze schone activiteit vanaf hun dertien jaar. De meening zijn omper 12. De verduchting bezooit deze jongeren geen enkel schuldgevoel.

Een andere verklaring is volgens een positieve meer zitting van een individuele impotentie. Inderdaad, wanneer men een groep van een een moede te overredigen, dan beoort men dat men tebe-kwaam in zonder hulp een ziele op een normale wijze te veroveren.

Soortgelijke uitspraken betreffen er zich op verduchtingen te hebben gepland, die nooit gekend zijn, dit om niet een geschied bij hun makken te verlaten.

HOE KAN MEN ER AAN VERHELLEN?

Doelers en psychoten zijn het te verlaten over ons dat aan de schone overtuiging der jongeren kon verhoeden worden door het partitatie uit alle gespeelden en geschied te luisteren. Geen comen meer en een deugelijke schone

opvoeding. Men moet het individu reeds vanaf zijn kinderjaren leren respect voor anderen maar ook voor zichzelf te hebben.

Meisjes die het slachtoffer zijn geweest van een verduchting denken vaak verduchtig dat zij minder grove lopen wanneer ze in een groep van vijf of zes jongeren uitgaan. Zij vermogen zich. Alleen of in Pans worden er jaarlijks zeventig collectieve verduchtingen gepleegd.

DE GESCHIEDENIS VAN HUGETTE, 17 JAAR

In juli 1967 bracht Hugette met een vriendin de binnecop. Daar maakten zij kennis met 2 jongeren die hen uitbodelingen na de voorstelling samen lete in een dansgelegenheid te verlaten. Na een poosje nam Hugette's vriendin afscheid. Hugette bleef alleen achter met de twee jongeren bij wie ze zich nog drie voegden. Om drie en twintig uur stelde een der jongeren voor Hugette in zijn wagen naar huis te brengen, wat het onvoorwaardelijk moede aanman. Men kon slechts de rest maken. Hugette werd naar een hut in een bos gebracht waar zij de geweldplegingen onderling der vijf mannen. Dat het niet al te zachtzinnig toeging bevestigde de halfverduchte klacht van Hugette. Een der jongeren zegde haar: 'dochter je ouders vragen hoe dit gekend is, zeg dan dat je gevallen bent...'

Maar Hugette verduchte wensend alles aan haar ouders. De positie werd onmiddellijk verduchtig en dank zij het snel ingrijpen en de persoonsbeschrijvingen van Hugette kon men in oktober dat een jaar tijd de dochter nog in een herberg vesten. Twee van Hugette's zamenaren waren gekend en vaders van twee kinderen!

EEN PLATENGESCHIEDENIS

Een meisje werd door twee jongeren verduchtig. Zij was megeplekt geworden onder haar voorvondal samen enkele teplekte te herbeiden. Er werd haar beloofd dat zij een plaats mocht overnemen!

Na de verduchting stuit het meisje haar bekende plaats. Toen haar dit werd geweigerd bedroef zij klacht naar te leggen.

Andere meisjes besloten dan pas klacht te rege leggen omdat haar verduchting van de een van haar ouders was gekomen.

Andere nog legden pas een maand later klacht neder daar hun maadanten niet doorkwamen.

Ebriet kon men opmaken dat niet alle geweldplegingen en verduchtingen werden megeplekt. Een psychiater wist te vertellen dat aan de hand van zijn ervaringen enkel twintig per honderd der geweldplegingen en verduchtingen werden megeplekt!

WAAR GEWELD AAN ROOF WORDT GESOPPELD

In het Pompeje woord werd in augustus 1967 de bevolging Jacqueline E. 20 jaar door 5 misdelen aangeklaagd. Zij verduchten Jacqueline met hen in een wagen te stijpen, dat hen naar het woord van Pompeje bracht. Daar werd Jacqueline 5 maal gewild aangeklaagd en weer naar huis gebracht, maar niet zonder dat vooral haar kanten werd gepland. In hoofd 10 gelden.

KERMIS

Op een gemeentelijke kermis ontmoette Dierck, 16 jaar, drie jongeren die zij kende. Zij woonden allen in hetzelfde gebouw als Dierck. Zonder het minste wettenvolgen volgde Dierck de jongeren in een wagen. Dierck werd naar een wade gebracht en opgevoerd in een schaat, waar ze anderen naar gien verplicht werd twee maal met die jongen gelachelijk verduchtig te hebben.

OM U TE VERDEDIGEN, MEVROUW

Er bestaan enkele middelen die een vrouw kan aanwenden om zich tegen een belager te verduchten.

1. Leer Judo.

2. Zoek een bij-aan-lijf gevecht. Hierbij is een vrouw door haar jongere behaars-bewer die meer betruging heeft, bevoor-deeld. Gebruik daarbij verduchten slagen. De knieroot tussen de knen, in de onderbaas van de belager is zeer doeltreffend. Met zeer bewegelijke dekkende pols en kushange vingers, waarbij vingers en middelvinger een V-ken ma-

ken, kan men de ogen van de belager kerven, hem achter hielden verduchten en in het ogen geval wel vritenden.

In de een bijeen, op de tenen stampen, een voortdurend afweer, die verduchtig kende of oefening voert, en naar gemak-kelek uit te oefenen is, in de verduchtig onder de een van de belager brengen en kermisde zijn hoofd achterover duwen, wat zonder de minste inspanning lukt. Hierdoor komt het onderlichaam van de belager vrij, want hij automatisch de kende zodat een knietoot in de onderbaas dubbel en pijnlijk voorkomt.

3. Koop een slammantel.

4. Bewaar in uw handen een slammantel.

5. Wees steeds in het besit van een zijge papier dat je in de ogen van de aanreder kan slaan.

6. Ga 's avonds nooit overgevoerd uit.

— Nieuw Joku, ik ben niet meer bereid om me een derde maal te laten verduchten...

DE NOORSE

DEEL 1

Van Noorwegen kun ik slechts het meest nooddeijk deel: Narvik en enkele eilanden in de nabijgelegen fjord. Ook mijn ervaringen in verband met Noorse vrouwen bleven tot dus ver beperkt.

Mitsdien schryf ik mijn avontuur met een tachtig uit Lofoten toch wel enig licht op het temperamen van dit krachtig ras, dat iets wilde over zich heeft en een sekere koelheid, die evenwel uitstekend aan de oppervlakte ligt.

Ik was niet de enige die bij de afvaart op de kade achterbleef. Ik bevond me in aangename gezelschap. Weet nooit doet een boot hier de haven aan, zonder dat al de rijkken van het stadje op de aanlegsteiger verzameld staan.

Natuurlijk waren er ook mannen. De periode van de toeristen valt niet samen met die van de vuurvangst en de meeste jagers hadden dus weinig te doen. Ze zaten hier en daar op meerpalen een pijp te roken en leekes onderwijl overvloedig en zwijgend naar de ransende beseiken.

Maar er waren al met al toch minstens twee meer vrouwen dan mannen.

Ik voel mij er niet toe geroepen hier lange beschrijvingen te geven van de lokale kleur van het stadje. Ik laat dit met een licht gemiddeld over een sommige contrasten die men in hun stadsrekenen een bewogen verhaal maken te stellen, in bibliotheken in oude archieven geen staffelen, in de koop

er vergaarde documenten uit lang vervlogen eeuwen te vinden. Wat mij betreft, ik kon er mij toe beperken van de meisjes van Lofoten te zeggen, dat ze bedrukte katoenen jassen dragen, knattijlden kousen en schoenen met hoge hakken. Wat dat betreft is er niets bijzonders aan hen te merken en kon men zich niet zo goed in Parijs wensen als op een paar tweehonderd kilometers onder de poolcirkel. Doch verder gaat de verspreiding bestant niet. De meeste blondes die ik te zien kreeg hadden geen haaropper nodig en naast hun soldaatse gestalte vervroonden deze meisjes het klein, zachtje poppen.

Ze wandelden in groepjes van twee of drie, doch nooit in het gezelschap van een man, recht op en met het hoofd in de nek, de beseiken overvloedig in de ogen leidend, lachend en zich af en toe omdraaiend om iemand glimkend na te kijken.

Doch die zandpale blikken vertoegen geen bijbedoelingen. De plembroeken door de haven slechts voor enkele uren aan een Zweedse beschiktheid slechts over een hotel, waar men niet zou dalken dat een vreemdziel zich een oogenlik met een intieme toe afbeelden.

Nu, de vrouwen van Lofoten komen niet aan de haven om er een avontuur te vinden. Ze willen slechts andere mensen door de haas zien en vlieden het prettig bevondend te worden.

Die ervaring deed ik op met schade en

Velen hebben nog de verkeerde mening dat de typische Noorse blond en koel is. Vele Noorse meisjes zijn brunette en steken een Zuiders vrouwtje de loef af...

een hoffelijke zin van ten Noorse woorden, die ik tot het hoofd had gekend. Als enig antwoord volgde een schuchtelich en een potuurlijk buiging. En zag voor ik van mijn vermissen bekomen was, sloopte de drie gracieus af weer weg, met passen van een meter.

Doch terwijl de boot de haven verliet en ik mijn voorgere reisgenoten stond na te

schande. Aangenoodigd door hun uitdagende blik en het vaar in hun ogen troefte ik met drie juffen een gesprek aan te knopen. Irijke, zag ik opwaas de vrouw, die in mijn herinnering steeds gebleven is — het meisje van Lofoten.

Ze was even groot als ik — dat wil zeggen één meter twee en twintig — en had prachtig gevormde benen, die onder de

horte rok tot boven de knieën uitkluuse waren. Tegen de frasse blaas op haar wangten kloste haar grote, gribbelse oogen opgezeten licht. Het knalend haar omgafde haar hoofd als met een loefje, goudse halo.

In tegenspraak met de anderen, was zij alleen. Niet anders was de boot uit het gezicht verdwenen, of ze lieerde zich om en verhoef met azalee stappen. Ik volgde haar.

Ze doorkruiste eerst de hilt van het studee en bleef eindigke staan voor een steeltje, waar postkaarten, fruit en snoeren werden verkocht.

In dat laatste bevoed zich een meisje van twaalf jaar. De vrouw die ze zonder het zelf te weten gedwongen had tien minuten loopen te beoefenen, trad binnen en nam bij de knieën de plaats van het meisje in. Ze maakte ik met een plantelijke handbeweering te doen te hebben.

Daar verspreidde ik in ieder geval een eerste contacteering (ik hoort wat aankomst-kantten en postgep en vroeg in het Engels, hoe ik mijn briefwisseling moest fraieren. Zeer vriendelijk gaf ze me antwoord, eveneens in het Engels. Ook dat was van aard om de zaak te bevorderen, want ik zou verderlijk niet geweten hebben, hoe haar in het Noors het hof te maken. Vol goede moed ging ik dus tot de aasval over.

Helaas! Die namen volkomen me te onthelden, die ik de hand van de heer had verkocht voor ik hen had gesloten, want anderzins probeerde ik het geprook van het anderzins diens ik te brengen of zelfs deed de handaasneren er het zwolgen aan hoe, lieerde zich om en begon suggestie hooe spelen te achterdoen.

Ze zat bijkluuse niets anders op dan haar sluit te laten, wat ik dan ook deed.

De twee anderen die volgden bracht ik door met een wandeling door Svolveer. Achter de haven, bracht door de grote rotsblokken, die Lofoten als met een namaalijke beklade ontlagen en het van de noordwestelijke loof van Noorwegen afzenderen, vond ik de woelagen van de vissers, als mede hun woelagen.

Nauw de kleine vissersboten van zwart, gemerd boot, die wel van brokanden van sloepen gemaakt schenen te zijn, verspreid overal eigenaardige afelingen, die in dit

seizoen niet werden gebruikt, doch in de periode van de vuwagte belangen werden met ontbare beluigen. In de «Vest-fjordens», die zich nu naar dan twintig kilometer achter de «Lofoten»-eenden in het landaand aanvat, trekt men deze vissen in massa aan en schijnt dat ze er zich uituit vruchtbaar toonen. Nergens ter wereld wordt er dan ook zo veelvuldig jacht op gemaakt.

Niet ver van de plaats waar ik stond lag een nederig op het droge. Niet alleen het ruis, doch ook het dek lag overladen met koppen van beluigen. Ze lagen hier en daar hoger dan twee meter opgesteld en verspreid, zelfs aan zo al bijna droog waren, een verpestende stank.

Het was niet naar 's avonds toen ik wandelde in het studee bergaande. Toen ik langje het laatste kwam, waren men mij daarsteden zo ootgoeteland had bejagend, kon ik niet volgen er toch mij even een grote hilt naar te werpen. De grote blaas was niet bang meer wistte te sluiten.

Ik zag haar de armen heffen, oetende de twee heuten hooen op hun plaats te be-wachten. Dat gebeurde haar pendege wamen nog dus te better uitkomen - de brede schouders, die sterke heuten, het soepke bo-windje en het zware schenit.

Oetendeleering wist ik aadeltje, trouwde met nog meer aandacht te kunnen hooen aan de hooen, die in de ingangten nog meer was onder de rok te woelagje hooen dan daantrakte bij de kade. Per slot was rekening mocht ik me op straat wij be-wagen op de Lofoten-eenden niet zo goed als velen.

Het toevallig wilde dat een der hooen niet hooe schen te passen, zodat de jonge vrouw zich verhoelken hangende. Ik hooe aan haar te helpen, doch konl vengende ze door op te geaten. Het enige wat ik hooefte was dat ze zich verhoelke voelde. De zaak behoeft te spannen te worden.

Vermeerd en hooefdele aanwagting in het hooe dat ze een verhoelkele getinge mocht laten ege van haar aadeltgheid, hooen de blende oetene te blenden. Ze kreeg het hooefdele warm, het arme meisje! Doch ik zou het niet met meer gedwongde hebben nog te hulp te stellen, als het hooe niet omkeltje

uit haar aetende hooen was vengende hooen en haar niet verhoelkele ogen de rechter hand was terecht gekomen.

De slag kwam hooefdele oetendele aan. Welk hooen uitte ze geen kreet, doch ik zag haar verhoelken. Toen liet ik me door iets meer verhoelken. Ik sprong op haar toe en slongde er in het hooe te grijpen, met op het moment dat zij, door de pijn overmeerd, op het punt stond het te laten vallen.

— Thank you, thank you, de ogen aetendele.

Met verhoelkele hooefte hooe me met veel moete, het verhoelkele hooe voor het aetendele te krijgen. Terwijl we daanmer hooe waren, stonden we noodgedwongen dicht tegen elkaar aan, zodat ik de quie van haar warme hooen kon raken. En die quie ateng me als aetendele aan het hooe.

Daarom reijende de hooe om eegene samen een hooe te draken, ten einde van de dootstane emotie te hooen. Na een korte aetendele nam ze het voertel aan, op voorsnede dat het niet in mijn hotel geboede.

— Volg me van op afstand, ald ze, ik heb hooe dat mee aan met samen door de stad niet lopen.

En zo doorkruisten wij voor de tweede keer een groot deel van Svolveer, ik liep om te meer een hooedertal meter achter haar aan.

Op ongeveer twee kilometer van de haven, op de top van een kleine, met heuten be-groefde hevel, bevoed zich een aadelt-schijte afspiegeling, met woedendele aetendele over het Noorse landschap en uitgarmt met een «American» hooe.

Wat oetendele hooefte ben ik nogal be-woed en de kar, die in de eerste plaats voor toeristen was bestemd was rijkelijk voogelen van hooen, gin en whisky. Ik aetde zelf een mengel samen, dat de handaasneren erg aetendele te bevelen.

Bij het derde glas wist ik dat mijn geatide Margit hooe en in het vijfde seende ze er in te, samen met mij in de herberg het aetendele te geatide.

Het geprook begon op de groene banale manar, doch lang daande het met of we toden in het stadium der confidencies. Margit beklende dat het haar ten eerste ver-

wonderde een toetse te aetendele da langer dan drie uur op het aetendele bleef verhoelken. In het begin dacht ze met een hooed-essigte te doen te hebben, oetendele da nog verhoelkele werd toen ik zo verhoelkele bij het aetendele kwam staan. Daarom had ze zich zo hooe geteend, in de hoop de hooen te aetendele. Nu ze echter hooede dat ik een dootgevoel toetse was, die aetendele om de charme van het studee op zijn geprook te bevoerden, trouwde ze zich aetendele veel verhoelkele.

Ze lachte heiter en met een verhoelkele hegelheid, waarna ze oetene weer aetendele werd.

— U doet er verhoelkele aan in de zomer te komen, ald ze, want in dat aetendele krijgt u een totaal verhoelkele aetendele van ons land. Om te weten hoe wij leven, moet u in de winter komen, als het aetendele van per dag doeder blijft, als de snee hooe en als we hier van van de bevoende wereld aetendele aetendele.

Verder vertelde ze me dat ze verhoelkele was. Haar man was drie jaar geleden op een aetendele. Zijn hooe was niet aetendele, dat boot eveneens.

Doch in Lofoten kon men eveneens als aetendele aetendele meer met de hooeftele aetendele aetendele leven. De wijte en de hooeftele verhoelkele welken haar melancholie. We verhoelkele in een oetendele aetendele en waren gewoene kamanden, toen we, veel later, naags het roetschijte poel naar hooen daetendele van de grote weg te bevelen.

Toen we daar waren aetendele, stond ze er op dat we weer aetendele aetendele aetendele lopen. U begrijpt dat die voor mij een altes behuive aetendele oetendele aetendele, aetendele ik in mijn hart al pleuten maakte om haar mee te aetendele naar het hooe. Ze weagde aetendele aetendele en al wat de hooe verkregen was een hooe, als dank voor de hulp die ik haar bij het aetendele van het aetendele had geboede.

Ik drakte mijn mond op de waag die ze me toetste, groep hooe dan aetendele bij de aetendele en aetendele er na een korte aetendele in, naags lopen op de hooe te pleuten.

Ben kon op de mond in de ret, wat alle vrou-wen in de wereld naar waards weten te

achtzaam, doch de gevolgen ervan zijn meestal het groot en over het algemeen brengt het later weinig verandering in de weg en de houding die ze van plan zijn verder aan te nemen. Na twee bloedige novels volgt aan de dag legde ten overstaan van mogelijke klagen, hoort ik dat niet meer nog iets anders van haar gedaan te krijgen. Enkele is maar had ik me echter vergist!

Twee Mergt me de wang hooft back ze eerst behoedzaam om zich heen om er zich ten overvloed van te overtuigen of niemand zich in de omgeving bevond en zelfs tijdens een eerste schuchtere schrijding, wong tegen wang. Blevens haar open onafgebroken de weg afsporen. Doch nu, niet zonder resultaat. Het lippen de hant, of ze verloor in één seconde alle controle.

Een halvering doorloep haar van het hoofd toe de voeten, ze gaf zich zonder voorbehoud over en ik mocht niet de minste inspanning doen om haar maad op de mijns te houden. Ze schiet overrompen door een plotselinge opblazende bogen en haar drukt was op een veel intenser dan de mijns, wat tot gevolg had dat ze haar lippen nu letterlijk op de mijns penste.

In dit vroege ontkenning voelde ik haar borsten hard worden en de twee punten staken als metalen knoppen tegen mijn schouder. Ze hield me in de armen gewogen en klende mijn dijen tussen haar knieën om me nog dichter tegen zich aan te trekken.

Opnieuw trok ze zich van evenwilde voorbijgangers terug weer aan! De hele wereld koo haar gezonden woorden, ze dacht nog slechts aan haar passie. Overblijfsel schiet me een vermgel door het hoofd, dat ik heel lang geleden op school had geleerd!

Zij is als Venus, knuspechtig gebicht aan haar proef!

Aangezien ik wende dat de oplossing slechts van korte duur zou zijn, besloot ik maar direct het nodige te doen om tevels te winnen.

Mijn handen gleden van de schouders naar ontkien, streelde haar over rug en dijen en begon een voorzichtig de korte rok op te schorten. Ik deed het langzaam, in de hoop haar niet te doen schrikken. Maar eens, er was niets meer te vrezen. Terwijl onze monden een elkaar vastgrepen bleven,

kon ik doen wat ik wilde om haar vasthoudende lichaams nog meer op te litten.

Voor de eerste keer in mijn leven deed ik hier een ervaring op die later in Zweden en Finland een bevestigend woord is. De vrouwen uit die noordelijke landen zijn veel gereserveerder dan de Prinsen of de Duitsers en houden veel minder van slinks dan de Engelsen, doch verliezen onmiddellijk alle halvering, zodra men er in slaag om van haar gevoelige plekken te overrompen. De jibers verveelden dan op staande voet in gloeiende lava.

Een vrouw die op een duurzame haar partner aangevalid van zich verscheidt houdt, gaat zich danet kwijmend tegen hem aanleunen, indert hij aonsnoeding en handig gewoog is om tijdens het danet gebreke te maken van de vele gilegachaden die era wals of era terug kan breken.

Wanneer u in die landen met een vrouw uit wandelen gaat in wintertoe ze weigert u de arm te houden volstaat het haar te overrompen en haar — desnoods met geweld — op de mond te kussen, om er zeker van te zijn dat haar knecht onmiddellijk in vermortheid zal omslaan.

Zo met het reeds geweest zijn in ontroude tijden, naar de armen, bezwiegend voor de opzetten van de natuur, of toe overglopen de natuur aan de borst te drukken, zodat ze er eerst bang voor waren op de vlucht gelagen.

Het mooie Scandinavische ras heeft niet alleen zijn kracht en grote behoudens, in waarvul van een streng calenitatie, leen ze zich nog altijd degens door sterke instructies.

Doch ophoeken Mergt zich tot in haar intieme plekken aan stalen, wrijvende ze toch nog nog meer het hotel te volgen. Zodoende brachten we de kale nacht door in een holte in een der rotsen.

Kan men dit nocht goemen? De zon gaat slechts twee uur oodet en zelfs dan blijft er een groezachtig licht, dat ingehijmd dammering en schemering is. Die dat wonderlijk licht achterde over het half ontklede lichaam van mijn eerste lezende. Op het donkere nog slechts haar glimmend vlees als een roestblad op zwart fluweel.

Tijdens onze omarmenheid liet Mergt

nich door niets weerhouden, als had ze nooit gehoord van de voorzichtigheid die beschaafde dames uit angst voor gevolgen, van de dag leggen. Ze speelde het spel steeds een voorbeeld, zonder angst.

Oestrieche die van in de morgen — maar het was even licht als op de middag — voelde ik me eindelijk mee en dus vroeg ik schijnbaar.

— Heb je geen slaap, Mergt?
Ze leek me daar in de ogen, ook me op nieuw tegen zich aan en antwoorde met

een lage stem, waar een duurzame wachtop in kloot:

— Je gaat vertrekken... Ik heb nog een heel leven om te slapen!

Na ik dit schreef, op een novemberdag die zelfs in Parijs alomtegenwoordig maakt, denk ik met een lichte haarening aan het kleine «Lolotte», dat nu verloren ligt in het donker. Ik denk aan het kleine jonkvrouw, dat nu gekloet is tot het wett zoner en licht wordt.

(werd vervolgd)

— En nu, mijnheer Dancy, zal ik je een dodelijk cadeau welk overwerk ik voor jou verwacht...

Wanneer het dekseltje niet op het potje past

Neen, vandaag niet

Neen, van de week niet

Neen, van de maand niet

Neen, van het jaar niet

Maar liefeling, je hoeft toch niet bevroed te zijn. Volg mijn voorbeeld...

Sentimentele brieven van onze lezers

WANTROUW KINDEREN

Wanneer mijn oudste zuster overleed bleef haar man alleen achter met zijn zeventien dochter. Deze man echter begon een nieuw vrijgezellevens, dat helemaal niet paste voor de opvoeding van zijn dochter. Zij werd een lief voor hem en daarom besloten ik en mijn man Clarine bij ons te komen en op te voeden zoals een eigen kind, toezien daar wij kindloos waren. Onzadig te zeggen dat ik Clarine opvoedde als mijn dochter, dochter die ik dacht dat mijn man er dezelfde gevoelens op en bijde.

Zo verlopen de jaren in kalme en rust en ik was zeer gelukkig. Maar de laatste twee jaar, Clarine is nu achttien, toen ik te merken dat mijn man haar niet anders ogen blikte. Zij rukt hem geweldig aan. Steeds kijken zijn ogen naar op en hij toont zich geweldig jaloeus tegenover haar vrienden. Dit heeft Clarine zoeder twijfel aanvaardt want zij begon met zijn man te kokettieren. Zij werd heel zacht en lief voor hem, verpde aan zijn hals en drukt hem heel dicht tegen zich aan. Wanneer ze hem omtrent van voren zien met nog nauwelijks een afstand

halve kan noemen. Deze toestand is natuurlijk niet van aard om mijn man te kalmen. Op een dag nu knooide Clarine aan dat zij haar verdoelde wijze voorstellen van knappe schriftje pogen, die een schitterende toekomst ingesloten gaf. Kerens, een schoonzoon die elke ander zich niet versien voor het geluk van hun dochter. Maar mijn man stelde heel protest aan. Hij vond Clarine nog veel te jong en te onervaren om haar nu reden in het huwelijk te laten vinden. Kortom, het idee dat hij Clarine zou verliezen maakt hem gek.

Onzadig liezen toe te volgen dat ik het gevat nu. Ik ben met kind. Vaak ligt zij 's avonds, kijkt naar de TV, in een donkere kamer op de divan languit met het hoofd op de knieën van mijn man. Zijn hand rust dan naast op de hoogte van haar kin, maar zwaar voorstelende hooren.

Haar man-rolle is daarbij zeer hoog opgetrokken, haart haar gheke dijen ontkleedt.

Werkelijk ik begin te begrepen dat dit meisje, hoerster die ook van haar hand, een gevaar bereken voor mijn huwelijk. Het beste zou zijn dat

zij verdwijnt, maar ik kan haar toch niet op straat zetten!

We geven toe dat het voor u een zeer rare toestand is, die niet meer veel takt moet behouden worden. Het lijkt geen twijfel dat het indachtend de beste oplossing zou zijn indien uw aicht uw hals verliet. Een huwelijk is aangewezen. Daarom raden we u een heer vader op te zoeken. De wat is en blijft hij nog vijfde de enige persoon die in haar huwelijk mag toestemmen en zich kan verzetten tegen de wil van Clarine's om, uw man. U hebt uw schoonzoon en onbetrouwbare slecht bewezen door zijn dochter op te voeden. Het is dat wij maar dan zijn plicht u van zijn charmes, maar let wat te verdoelachtig dochter te verlossen. Doch kind aan openlijk de strijd aan tegen uw man, want hij zou het u nooit vergeven.

WAAR EN VAN PROSTITUTIE SPRAKE IS

Als trouwe leer van Bagatel wil ik nu oordel kennen over een bekende onderwerp. Ik denk daarbij eenzijdig aan de prostitutie en anderzijds aan de degenmanheid. Voor mij zijn het twee afstanden waarvan het

betreft niet meer in deze moderne wereld thuishoort.

Volgens mij staat een meisje dat als maagd een huwelijk aangaat, een heerscheffige figuur. Zoals de mannen eveneens voor gek staan wanneer zij een vrouw betalen om armoede te slapen. Het zijn volgens mij volkomen idioten. De heide is een zaak die anderen graat kan krijgen of verwerpen, maar voor het huwelijk moet men kiezen. Ten andere, indien alle vrijgezelleten mochten pogen een de man, die haar bevalt dan was er geen plaats voor de prostitutie en dat zou de toestand in het huwelijk heel wat veranderd hebben, want toenmalig gehuwd moet men de schikking niet meer maken op een ander.

Een andere reden aan de prostitutie te elimineren is dat deze vrouwen zouden moeten krijgen dat zij niet werden ook kan hoofd kunnen verdienen en bovendien later ook recht zouden hebben op ouderdomsgeld. Terwijl zij nu alles moeten afstaan aan een aanstaar! Het lijkt nu zelfs toe dat de ghebreke liefde heel wat vermeerderd is dat geluk welk werk ik schrijf u dit omdet ik geloven heb dat sommige gekwete vrouwen zich verhepen om hun man financieel te helpen. Het kan waar zijn, maar moet nu dit idee in mij opkomen. Ik werk graag en ik begrijp de noodzaak der prostitutie niet, die de voorkeur geven met een man te slapen in plaats van te verken, wat nochtans heel wat eenvoudiger en gemakkelijker zou zijn.

Mevrouw, voor u is het allemaal een wereld die groot als een hooi omdet u een eerbetoon niet meer in deze moderne wereld thuishoort.

Mevrouw, voor u is het allemaal een wereld die groot als een hooi omdet u een eerbetoon niet meer in deze moderne wereld thuishoort.

lijkt en veltigen vrouw zijn. Maar er zijn heel wat vrouwen, die zich kunnen geven aan een man zonder dat zij zich hierbij speciaal moeten inspannen en het zelfs nog aangenaam vinden ook. Wanneer ze daarbij nog geld omtrenten dubbel de het genoegen.

U beweert dat een meisje dat als maagd een huwelijk aangaat zich bijzonderlijk aantrekt! Waartoe? Nu vind ik het helemaal niet erg dat een meisje voor het huwelijk een of twee minnaars heeft gehad, en zeker niet wanneer ze oprecht verliet is op de man, die zij als

achtigsteentwintigste eeuw heeft gekomen. Maar wanneer zij haar grootste schat aan haar echtgenoot in het beste huwelijk heeft kan geven dan vind ik dit een eerbiedwaardig, ja zelfs aardscheffend.

U wilt de prostitutie uitbannen, door voor het huwelijk de vrije heide te prediken,

waarbij de vrouwen vrijgezelleten naar gebedenken zouden mogen slapen met de man die hen bevult. Ik zie niet goed in hoe dit de degenmanheid bevordert. Er zijn heel wat verlegen mannen, beschamden en gekweten, die zo lichte het gena vrouw naar hen kijkt. De prostitutie geven deze mannen toestemming om te slapen! Er er zijn veel meer van zulke ongelukken dan u wel dunkt. Wilt u een voorbeeld? Ik zie niet in welk ander mede haar heide zou kunnen gegeven hebben van Teubner-Lauter, den een prostitutie.

Neen, Mevrouw, ik verdoel de prostitutie niet door dik en dun, en ik weet dat hun schrijft tegen de moraliteit, maar zij ook hebben hun reden van bestaan. De prostitutie worden in een moderne maatschappij niet langer meer geduld. Zij hebben hun recht van bestaan. Ze zijn als het ware de veiligheidsklep van de maatschappij. Hoewel jonge meisjes zijn al niet van verlokking behoeft door haar aanwezigheid. En hoewel vrouwen niet goed uit de handen van soldaten! Omdat zij de veiligheidsklep waren waar mannen blijfde kan staan kunnen afstaan.

Neen mevrouw, want niet te streng, tegen deze schepsels en wij geven u zelfs de raad niet alleen uw eigen vrede tegen de heide te herstellen, maar u te van al te vragen of u wel een geschikte vrouw bent, want u beschikt de heide als een leeuw, die u meer inspanning vergt dan welk ander soort was ook niet! Eerlijk gezegd, wij zouden uw echtgenoot niet willen zijn.

EEN LIEFDELES

Men vangt geen vliegen met azijn

De raadgevingen van een oude Eijaproever aan pasgheuwde mannen, die meena dat alles veroorloofd is wanneer ze eindelijk met het Beve, aanbieden vrouwtje in één bed zullen slapen...

Ik ben ook achttien geweest en heb de puberteitsjaren doorgemaakt. U ook, iedereen! Een welke jongeman droomt niet van de eerste huwelijksnacht! Eindelijk alleen met het Beve, aanbieden vrouwtje in een bed... Hij zal dat regeltje heerde van haar lichaam megen oplossen. Hij zal... Ja, wat zal hij al een megen doen! Het is zijn recht, ja, het is zelfs zijn plicht...

Zo denkt de jongeman en hij begint een verkrachting, een dubbele verkrachting, zowel geestelijk als lichamelijk! Het grove, brutaal beroep dat de echtgenoot op zijn chawelijkscheit doet is vaak de oorzaak dat het huwelijksbeetje karkas, want de eerste huwelijksnacht raakt of breekt in de meeste gevallen het huwelijk!

De meeste vrouwen aanalen de eerste huwelijksnacht als de bijzonderste bekracht van hun leven. De indrukken die zij tijdens de jaren opdoen, zullen nooit met hun geheugen kunnen gemist worden.

En daarom is het voor de man zo verkeerd alleen aan de seksuele opvoeding te denken en zijn eigen genot met te verwa. Want zelfs vrouwen, die voor het huwelijk gesleuteld zijn, zijn lichamelijk zeker niet onafgeleid meer, DOCH! WIJL, GRESTELIJK!

De meeste jonge vrouwen — en hierop bestaan kaart geen uitzonderingen — zijn niet het meest onderucht op sexuel gebied en hebben nog minder ervaring, zelfs al heeft hun echtgenoot als verloofde geen kat in een zak moeten kopen. Het jonge meisje heeft haar lichaam wel aan de jongeman geschonken, en ook heeft zij er niet het laatste genot van bekracht. Enkel de liefde voor hem dwong haar zelfs te doen en zelfs welken de pen der hyasen-verhefking nihil zou geven zijn omtrent de schrik voor afstomende geweten en de grieden schaanste haar alle volkomening.

Maar in het huwelijk kan de liefde tussen een man en een vrouw tot een dappere, overvloedige hand gemeend worden doch dan moet de bruidegom zijn dierlijke huwelijk kunnen bekrachten en geen opstaande deuren innemen, waardoor men niet had kunnen klimmeringen zonder de mannen te schenden...

Deze veersichtigheid is vooral gebeden, als men weet dat een bruid, die zich als jong meisje met megenen het kunnen en gaarne tevreden dat haar lichaam gestrekt en bekrachtigd werd, met ontzetting gelagen wordt als zij zich maakt voor haar man moet leven! Niettemin verlegt zij er naar, doch de idee stift plots voor hem te moeten ontdekken dat er niet is om haar verlegenheid te verbergen, vervalt haar met een schokkende afval vrot.

Zij zal er verwaerd naar harkeren dat haar echtgenoot plots al zijn twijfelachtige charmes openbaart! Tijdens de eerste huwelijksNACHTEN moet de bruidegom zich dan ook boedien met een dierlijke schiften te doen, want dit

Neen, jongeman, dit is niet de wijze waarop u uw teerbemindde zult veroveren. Takt en geduld zijn uw beste wapens.

nog bij zijn lef vrouwtje een plotselinge schrik verwelken en een sterke afkeer voor de seksualiteit vormen. Het zou niet de eerste bruid zijn die vol afkeer uit de slaapkamer vlucht, door de bruidegom — behalve een indruk te maken — zich nader toont met al zijn plukte. Wat voor hem meer normaal is en hem zelfs met zijn vervalt, maar voor én ieder vrouwtje is het het symbool van de verkrachting.

Men kan en mag niet verwachten dat 'a jong en onervaren meisje in de eerste huwelijksnacht de zijne vrouw wordt die tegen een schokke kan en ook klappen kan smelden.

Er zijn zelfs vrouwen die dat moet zullen kennen, omdat de echgenoot zich moet de moeite heeft getroost om haar de liefde-lehank te leren... of... dat hij zelf overtuigd was.

Zelfde bewijzen zijn overtuigend omdat de man meestal de geslachtsdaad begint omdat hij door zijn heet verpicht is te bewijzen dat hij nog van zijn huwelijksrechten gebruik kan maken. En de vrouw laat zulk gebaren omdat zij niet kan weigeren. Doch geset hebben beiden er niet aan geleerd!

Zelfde bewijzen zijn geen uitzondering. Vele huwelijks strengen omdat de lust op het huwelijk voortdurend, daar... beide partijen niet met de liefde kunnen opvoeden... en er een slecht van maken...

Wel de bruidgom een vrouwje hebben dat zijn geluk voor het hure leven zal vormen, dan mag hij in de vadersdoodweken niet al te veel van haar eisen.

Allereerst moet de man het vertrouwen van zijn heveling winnen door een geleidelijk werg gloriek minspel waarin moet vermieden worden dat de vrouw een hoge perverse graad bereikt. De bedwilde bruid moet aandachtig worden in de omstandigheden van de zandheid en hij zal niet eerder van zijn rechten gebruik maken of zij zal de vrede van deze daad moeten zien. En nu moet de jongeman niet denken dat hij daarmee de heveling van het huwelijk heeft afgewonnen en dat hij voortaan de bekende opzettelijke zal worden ingetrokken! Door de vrouw de wens te laten weten zal hij hure tot zijn slaaf maken en juist door zijn eidelings behouding zal hij de vrouw moet de gedachte opkomen zich tegen hem te wettigen!

De man moet dus zeker de eerste huwelijksnachten geduld oefenen, zich een goede zelfdiscipline opleggen en zijn persoonlijk genot uitsluiten tot de vrouw volledig is gerept om hem te ontvangen. Zijn eigen genot zal er dus te groot door worden!

Verkeerd is dat zijn denkbeeld dat hij in de eerste huwelijksnacht de volle meermal van zijn mannelijkheid moet schenken. Weliswaar voelt hij zich daarbij verplicht, evenwel tegenover zichzelf als tegenover zijn vrouw, doch dit gevoel berust op een verkeerd stand, geschapen door allerlei misstanden, die met zwakke bruidsgenoten de spoe deuren en eitelheid u zand de bruid verniet heeft. Poeg haar ook niet te overhalen, want anders zij voortdurend verliest u dit omdat zij weet dat zij u deze overgave van haar lichaam niet mag weigeren.

Doch bij het ondergaan van de geslachtsdaad zal zij dezelfde eitel misstaan als het jonge meisje dat haar verhoorde niet langer meer van het zijde kon houden.

Met dit verschil evenwel dat er daarna het huwelijk geboren is en zij meteen het vertrouwen verliest in haar echgenoot... een verlies dat nooit meer hersteld kan worden zij het huwelijk de kern oorsake waarvoor het hure geslacht mag huren.

Het huwelijk geeft de man dus geen eitel misstaan! Wanneer hij de bruid om de weersand van zijn brud verkracht, zelf hij tevens zijn hure geluk ooden. Poeg dan nooit uw wil door te drijven.

Dit bedacht evenwel dat de man meestal moet blijven en doen van eitelheid va, slecht, moes en zijn rag naar zijn vrouw toedruken.

Doch het is nocht laagzaam de werk te gaag en de brud niet door een breuk houding af te schrikken. Kunten doe ver van de meed afwenden, strek-

Een man heeft zijn vrouw op een voetstuk te zetten.
Zij is de meid in de keuken; mevrouw op straat en de reet
is de intelligent. Kortom zij is de koningin van zijn leven.

gen, die stichtjes verder shippen, zich terugtrekken, om ons te beter verder te kunnen dragen, zijn de aangewezen tabakken om de bruid voor haar rol op te voeren en te lichten.

Ja, de eerste vrouw moet nog geboren worden die als overvloedig bruid van het eerste uur af de volle seculiere wrengel geeft. Haar echtgenoot moet de gids zijn op het pad van de volmaakte liefde. Hij moet haar op vermakeling brengen, zelfs al moet het lulligspel beperkt blijven tot voornamelijk indert liefhebben en kussen.

Waar er dan goed voor in de eerste huwelijksnacht niets te feesten. In deze nacht mag nooit de graad der overbetsing bereikt worden, zelfs niet een rijpe bruid!

De man moet steeds trachten het verlangen bij zijn bruidje op te wekken en haar door zijn omhelzingen naar de volgende nachten laten buigen. Nu als u dit alles goed gedaan hebt, spreek er dan met uw overvloedig bruidje uit over als het kan moet... geschieden. U wilt haar hartjes enkel vertrouwen en bespreken. Doe niet zoals mannen die met valus schaams hun dochters, voor zij zich met de bruidsgenoot moet verwijderen, even apart roepen om hun raadgevingen te verstrekken waarvan zij de kern zelf niet begrijpen en ook nooit hebben kunnen ondervinden omdat zij de helderheid oorsien als een perverse kunst van de dadel.

En al het goede mag Seten toch niet voor zich alleen houden, netwaar, lieve lezers!

Begin uw eerste huwelijksnacht niet met een verkrachting

Het was een adembenemend schouwspel, dat ik nooit zou gedacht hebben te vinden in het kleine dorpje als een adembenemend schouwspel op de Bank van de Zee. De schitterende klankten waren feestelijk versierd met Edelstenen en Garlands. De adellijke bruiden stonden met hun verbluffende nationale klankten. De mannen rockten lange pijpen en hun versierde ogen in de versierde gezichten stonden naar de opgetreide hoepelklanken van de dansende muzikanten. De klanken, zehende mitte klanken reikten tot aan de kanten en verdachten maanden elke harmonische lijn, doch niet breken de knie bijtellen gerond werd, was een muzikantische rone klank vol helderheid geest.

Voortdurend werden tussen hier op het diepste gevoel en met helder gevoel

aangekomen, waarop de schouwende posten in groepen kanten werden rondgedoeld. Op een verhoogd blauw een zee-man oerkante de adem uit de lozen.

De feestelijke stemming trok me om en ik bleef in het dorpje te overvullen. Als er natuurlijk niets als een hotel bleef!

En toen later mij ik naar plaats, een parel van reuze versheid. Zij kan haastige actie naar een en naar lichte was innemelijke gevoel.

Zo daats met een grote, sterke held, die geen opebbende de ogen uit de kanten klank. Hij drukte het mede tegen zijn borst, met haar wel pijn moest doen. Doch zo daats met een vernieuwde overpass. Een arm was rond zijn hals geplaatst, de andere hing langs haar lichaam en deelde de gelovende

rol bij het dansen hoger dan de kanten te worden.

Ik beslootde haar fijne taak en de zee omkele.

Nam ze een nog geen vrees in de zee betenheit van het woord, doch dat belette niet dat haar lichaam een breuklijgend gevoel was waarin het gevoel bij de klankte aandelen zou openbloeden tot een heerschootelijke lijde.

Gelukkig stond ik naar haar slanke leest, waaronder ik de heerschootelijke hoepel omdele.

Mijn ogen volgden de gelovende hant van de opemende rok in de vrees van een vernieuwde klank. Een vernieuwde verbeelde ik me de klank te hebben...

Doch toen bemerkte ik naar het grijpende gevoel van haar posten, een vernieuwde hant, een klank van idee en een heerschootelijk met de kracht van een vernieuwde. Zijn ogen flitsende kanten en zijn lippen klanken van een zinderende gelichtklank. Als hij ook de kanten klank van hij dat peppete bleken onder het gevoel van zijn vernieuwde hant.

En plots bleken zijn ogen in mijn richting. Met een abof zij me een zinderende roeterpen.

Ik verbeelde het hoofd af.

— Zij is mijn bruid... zei een flitsende stem naast me.

Ik knipperde een met de ogen. Ze was een rijpige heerschoot met ongemakke randen, goed zichtbaar in het wijde dorpje. Maar alrege moed was er op dat zij vrede menige kanten geproefd had en niet vernieuwde. Zij verbeelde hoe mijn heerschootende klanken haar klanken afleuten en dat belette haar want ze bleef ongemakkelijk staan. Maar ogen bleken versheid het dansen de paar volken. Een vrede strek langs haar hant en strek de rok glad op haar heerschootelijke lijn, waardoor de klanken de lijnen zich afleuten.

— Jaloers? vroeg ik grinnikend.

— Oh nee, antwoorde ze ehar, nu de ogen naar mij opheffend. Zij is mijn zuster en mijn bruid.

— Dan ben ik later de vernieuwde posten van een klank! riep ik enthousiast uit.

— Nee... u bent de vernieuwde posten van

een... heerschootelijke dachting, verbeterde ze bitter.

— Wat bedoelt ze? vroeg ik verbaasd.

— Ach, de mannen zijn toch allemaal deklanken, klankte ze. Ze willen de schande van hun broeders niet afen onder mij kanten zich zelf willen vernieuwen van een schande die ze ook zouden willen bedrijven, indien ze er de kans toe krijgen.

Op haar vernieuwde schande zich vernieuwen om te zijn vernieuwde wilde ze zich vernieuwen, toen ik vlak haar een groep en haar naar me toe trok.

Haar klankte bevestigde me weer dat ze vrede meer dan een zo sterk door een man was vastgepakt.

Ze schreef niet op als een schitterende hant en toen ik haar dansen trok naar me op ze klanken, lag er heerschootelijk een vrees in haar klanken lijnen.

— Ik bied u mijn vernieuwde klank, meijuffer, zei ik ehar. Doch ik heerschoot niet dat ik een feest vernieuwde heb. Wat bedoelt je met dachting?

— Inderdaad meijuffer, er is met u iets niet in orde.

— Kijk dan niet zo. Zie naar de brand, en weet dat wijpaster nog schittert *pas* te gaarden. Zij is nog een concentratie, onafgeleide reukprij. Ik weet zeker dat nog nooit een jouten haar op de mond heeft gevoeld. Zij komt zoveel van het leven als een goudvlieg lamsvotje. Zij was zelfs nog bevestigd om zich voor wijp te ontkleden. Een *pas* geliden brand is nog een poging. Nuem, maarlijk speciale ze er niet meer neen, doch het was de laatste poging uit haar kindertieren en blonba milde er een afstand pas doen.

— Zij wil toch al wel weten hoe kinderen op de wereld komen en welke rechten haar man door het huwelijk verschaft heeft!
Antwte: ik zie, —

— Ja, antwoordde zij bitter. Dat mag je wel zeggen, de rechten van de echtgenoot, niet of de vrouw is dan geen baas meer over haar eigen lichaam. Maar heb je de bruidegom goed bekeken?

— Na, was Arkh. so gemacht?

Hij heeft een Bemerker! Het was mij dadelijk opgevallen, want zoals alle mannen hier droeg ook de bruidegom een zeer spannende broek in wel die strak om zijn dijnen en heuten pastte. Het witte hemd was, verstaar met veertienknaars zijden flansen en kon hare knie moest de lenden bedekken, doch door de hette van de dans had de bruidegom zijn juwele gaas gepropand zodat men de zeer spannende broek kon waarnemen van de gordel om daar naar te zien onder de knieën in de beweging verdween.

Ze was niet onvoldoende opgevoeld dat de trouwelijke kump van een bruidgom sterk aan de gansgezins moed denken, welke hij die nacht van zijn lief bruidje zou beleven.

— Allez, auf vier sagen können / pro-
viele ich verbiten.

— En moet je niet die overloop deurenrekenen onder de invloed van de drank nog huidige aankomsttijd?

— *Nem...* ontkenende ik met droge lippen.

— Dat hij Mowka niet met rust zal laten
tot de haren zijn eerste gebenedijde zal
verheeld hebben!

— Verspreidde 1 ontworde ik met
1000/1000.

Maar niet om vreemd gevoel, dat het
 levensse heeft op mijn voorhoofd staan,
 heeft ik naar de bevoordeilde Maatsch.

— Seel je voer dat Grasser twee maandenlang verbleef wech al zelfs nog gisteren avond, oer het kandelijck noemt aangeleken hebben! De meenen zouden hem hantelen, want hier op een nu met alle middelen, en Illoho nu ten meeste bekeldig worden. Doch wachte nu ledereen zek verhoogen oer dezelfde dierlike verkachting... Ja, men raemt zelfs de misdiediger en spiet hem nog nu.

[illegible]

— En wat kon er een zulk haastig re-
rectiekenen? *marquise de Morée's* moeder, in
de eerste haastigheden moet al de Nijfde
gehoord worden uit het gevoel dat beide
lichamen aan elkaar hebben gescheiden. Het
was warme hofhouding moet reeds met be-
schouwing naar de volgende aandoening worden.

Maar Illouba zal door het brutaal geweld en het lijden de vereniging met Greagar haalen. Eiko hoort als hij zijn perron nog maar haar schrei oploopen, en Illouba alderom van angst. Zijn moeder zal in een hot leeuw en het bloedig gediend te antwoorden...

— Je begrijpt daarom heel wat te weten
worden ik nu.

— Ja, ik heb het leven. Maar nu als Gregor lopen naar mekaar zoals ik. Flanke, als de Maan gesloten grietjes, die tegen een stevige kussen, Gregor zou wij niet nog gekende Aard kussen door beloven en ik zou hem door mijn ervaring een groot Aard

kon verschaffen dat hem in de grond van
zijn kruisen van hofoverladinge zaltheid!

Meer Geoor is op'd. Hij wil een vrouw
hebben ! Een meisje niet vromer nog op
die van een schoolkind gelijken, waar de
chans nog langer is en vager, maar als hij
nauw aan zijn denken het voor den enkelen
nacht van zijn leven.

— *Mosses and even moss in large quantities*
worden als *juif* merkte ik nachten op. Zo is
nog een kind, maar zij en andere moe-
den. Maar versien die ook nu al afsterven
zullen opvolgelingen het averaer randigen
Maar hepen zullen witten, haar dijen
zullen voller worden en.

— Ja, dat zou allemaal gebeuren indien
sij niet als een jonge levensklok door de
eerste windstoot wordt overgenomen...
Wilt u me helpen?

— *Je helpsen?*

— Je, en je mijn water reddes? He
glen speet al lang in mijn hoofd, doch ik
was bij voorbaat dei gein der jagemannes
van het dorp mij een sullen helpen, ja, al
vriendeliker echter.

— En wie weet hoeveel je geld ⁹ vroeg is
verhaald.

— Ik weet dat Gengor zo draden en een stap zal worden. Voor hem zal Ikkōshi een vrucht worden zoals de sluis die hij voordien heeft gekend. Zijn binnenvaart brein zal zelfs niet eens naar Moska hebben kunnen, tenner door allen in de duisternis zal verdueren.

En indien de Moeder van deze eerste
jaars bijdrage kan raddeu, te raddeu
ook het laatste bijdrage in vrolijkheid ge
bende.

— En pif you haer pleats inwenen... grijs
de ik, onwiddellijk het pleu draaiende,
— Je —

— Na wat dan? Hildeke wil maar! Oh, nou en de volgende nacht dezelfde verschrikking.

— Naem. verandellbar.

Zij keek me met /ontledende ogen an
me, en dan achterom.

— Hij nam George's plaats in. Hij nam Maudie in de geheimen van de Heide en de afbeeldingen beschouwen samen met een vrouw. Doch hij nam het ook.

doen, met al de zekerheid dat in je li, om een percoleren aan te niet te breken.

— Als ik goed begrijp ook in de nam-
monen zijn die het veiligheidsdoelje al-
noort, zonder om de verpakkings of inhoud
te mogen schaden... merkt ik op.

— Ja, en ik zal ook niet weten dat je Gregor niet heet, dat je verhaamt beiden waren tot nog de morgen daren. Zoals Gregor bij mij. Je hebt dus al de tijd om je werk zo overtuigend en zo goed mogelijk af te handelen.

— Ik dank je voor je vertrouwen, Maar
nu wil er nogmachend geboren als
Gergar Hloeba niet in zijn bed slaft...
ongekend?

— *Wien gerust... beiden sollen so vermaand zijn dat niets meer kan doen antoonken, Wilj sollen de slapende Illonda in Gecur's bed dragen...*

8474

Zoals Francis voorspelde werd Gregg stondbreker. De jonge boer kon naast zijn meer op zijn beentjes staan, doch de schittering in zijn hartsvastelijke blikken was nu wel eens verdwenen.

Wankelend begaf hij zich naar de blokken en zochtte Alaska, die bevoord uudeerde.

Francina en ik vertoefden reeds in het
hazt. Vol ongeduld wachtten we in de gun-
de hooftkruis af. We wilden ons om te doen
staan.

In de donkere gang bleef George even staan. Francine greep zijn hand en volgde hem gedwee.

Ik vond Minka trillend tegen de muur
staan. Ik voelde haar hand en hante de vloer
gevoelen. Een enkele seconde op haar lip-
pen.

—Gregor... smeltite ze burrend doch e
fay remsa contrawing in haar stem.

Ik was schuldig en wilde haar in mijn armen op. Door haar danke konen ook de haren behouden tegen het wijde heven. Ik openblik realise ik de kleine maar sterke baarsen. Ik kon de verandering niet voelen even over de juiste gloeiing te strelen en ik besloot dat ik konde naar de straling niet ongewoon bleef. De engel van hemel.

— Och, Gregor, *swartwilde* Mienke! We
ken se plots hier! He had se'n sekerste dat...

Eenige agnitiën hiet verzoeken om in een kamer, die zijde bleef op het bed, bleef nu over haar, om zoo op het voorkeuf drakend en marionette, Gregor's stem behoudend !

— Kijkt nu uit, het is nu tijd voor een ander de wet, ik wil nu een verzoeken... Regt als ik nog bleef... —

— Wat heb je, Gregor ? Vergeet me, ik verzoeken nu...

Ik wilde me ontvreden naar in een spoor van opstelling van zijde had bleef de stem van mijn hals gesproken en trok ze nu door haar gezicht op het bed over.

Haar frisse lippen stonden om mijn mond. Ik verzoeken haar schouder en mijn handen streelden haar rug. Overweldigd van de grootste voorzichtigheid geboden om het lichaam van deze kame dienst te oefenen en daarom had ik voorgesteld dat zij zich zelf zou onthouden.

Doch de vrouw bleef zich juist door mijn begrip voor haar onthoudend te getroffen dat zij dapper de eerste zelfverandering wilde doormaken !

Voorzichtig zocht ik de hooft van haar hoofd. Nauwelijks bleef ik de strategische punten van haar nationale Heidekracht niet, doch mijn verzachtelijke onverschilligheid kon ik kamesteren door strengen, waarbij ik tegelijk de gelegenheid vond naar de verban gen strikken en kamesteren te zoeken.

Doch ook mijn lippen waren niet op haar mond gebonden. Mijn lippen circuleerden rond en toen ik er slordelijk in gebukt was haar schouder te oefenen, plakte mijn mond toch in de vorm van haar hals. Ik wilde haar hals tegen m'n tanden en deed alsof ik er speels in bent, een kamesterende streling wilde de vrouw het gevoel geven van een zachte gemeenschap, doch altijd een liefhebbende bijtendheid haar schouder geen gevoel wist te geven. Mijn handen wikkelen onverschillig het kleed nu lager en goed geholpen door het beschouwen devallo te vernieuw ik haar buste voor meer dan de drie vierde te onthouden.

De kleine perovander bersten, hard als kamesteren, oefenen tamen mijn slingers als een zachte vrucht. Tot mijn grote verrassing bemerkte ik dat bleef voor deze liefhebbende met overvloedig bleef. Wat

haar hals ingehouden ogen en bevende mond met darje verraden, opbeurde de bleefde lippen door mijn harde opbeurde, zich oprichtend als een bron van amanturo zaligheid.

Niettemin was de nerveuse spanning en de angst nog niet uit het lichaam van bleefde gesloten.

Zou ik hoopde het de invloed van mijn slingerende kamesteren niet op mijn waken. Het was bleefde zelf, die plots, met een spoor van overvloed mijn hoofd naar haar borst trok.

Een overvloed dacht ik met Gregor, de bleefde kamesteren, en ik bleefde de stem. Althoud hij de vruchten van mijn werk zou plakken, maar hij toch een ongehoord zelfheid, de vrucht van een door de zijn zeker bemant en binnen om later de schouder nog te vernieuw.

Mijn bescheiden punt verbleefde mijn stem in dit spel want ik zonder lot te krijgen van mijn bleefde pol...

Bleefde verzoeken ook ook niet waken ik was later haar rok kamesteren. Met onthoudende voorzorg trok ik haar hooft op en naar het eerst verbleef ik haar bevende hals en de lichte slag van haar hart, die zich even plakte in slingerende strengen door haar lippen en kamesteren. Bleefde een niet langer het veld dat mijn hals verbleef. Zij was de vrouw gebleef, die nu zichzelf afbeugde van mijn hand nu meer van slingeren van haar een zelfde gevoel van een onthoudende bedachtzaam te geven !

Ze verbleef het nu niet, doch ze verbleef het door haar lichaam bleefde was in spoor van een het veld van haar hals te geven met mogelijk te maken onder de strengen van mijn waken slingeren.

Four het eerst hoorde ik haar bijzondere onthoudende en als zij een verzachtende beweging wist hij er ook niet meer voor dat zij mijn lichaam niet zou onthouden.

Ik had haar vertrouwen gewonnen.

Mijn handen vervolgen om mijn lippen en mijn mond bleefde inderde haar onthoudend of... Voor in het begin van de rok langs haar hals gesloten en de bleefde mijn handen strekend als een kamesteren, die de eerste vorm van mijn kamesteren waken.

Reeds was de vrouw bleefde gebleef en de bleefde verzoeken ik het kamesteren. Bleefde bij met gesloten ogen en bevende lippen, bleefde in een steeds vanger opbeurde punt, een gevoel dat zij overheen voort bleefde had.

Toen mijn handen de waken geest verdorven, bleefde er een kamesteren van drift over haar lippen en gesloten haar stem van plots hanger op haar toe, bleefde haar bleefde bleefde als een slag.

Het punt naar het kamesteren van de bleefde was gesloten en toen ik me op het punt bleef, bleefde bleefde als een veld dat met darje verbleefde.

De enige waken dat ik aanstroomde was onthoudende van haar zelf...

.....

Het was nu middag toen Francina en ik het kleine paar waken. Gregor bleefde me geven nog veld. Althoud bleefde geen tweede haar verbleefde bleefde van haar man of. Ik was een 0 in het cijfer.

Maar waarom waken die met me ook bleefde ? Was ik voor hen geen veld van verzachtende, waarom ze zelfs ook een veld bleefde gebleefde ?

— Mijn bleefde, met ik bleefde tot Francina. Je bleef Gregor bleefde om de bleefde bleefde.

— U verdien alle eer, bleefde bleefde. Francina. Ik waken me of wat ge met bleefde onthoudende hebt en haar nu verbleef te laten bleefde. Je zult het waken nog een veld overvloed... maar den met mij !

— Heb vertrouwen in mij, Marie. dit is een probaat middel dat u van uw hoofdpijn zal verlossen...

Voortaan zullen de doden nog kinderen kunnen verwekken

Vaaf het ontstaan van de wereld worden de kinderen verwekt tijdens een lichamelijke omarming van man en vrouw... en nu, wanneer de jegeheer Carl V. op 22 mei van dit jaar om 17 uur postuum verwekt werd, was zijn vader niet aanwezig, want op dat ogenblik zat de heer Bruno V. achter het stuur van zijn vrachtwagen op een van de omgaven van Belfort op ruim 800 kilometer van de Frankfurt-kleek waar dokter Georg Sillo-Saidl, zijn echtgenote bevruchtte.

Nen, het was helemaal geen overvloed. De dokter bevruchtte de vrouw met het zaad van de heer Bruno V...!

Nader de echtgenote had plaats genomen op een speciaal ontworpen rustbed, met het oorbelte inderhoopgelegen, de baan geprepareerd en gestaan onder de kleine plechtige de dokter in de vagina een stroom met schijnbaar voorwerp in de vorm van een eikeltek. Door deze behandeling kwam de buismondmond vrij. Het mondstuk van het baasje werd

vervolgde verder gedrukt tot de buismondmond. Met afwisselende druk werd daarop de inhoud van het baasje met enkele ingehalen bij de buismondmond ingespuet, met name op de meest natuurlijke wijze de penis zijn eikel in de vagina afgeeft. Hiermede was een lichamelijke gebeurtenis ingeleid. Tussen het ontbreken van het mannelijk lichaam en het indringen in het vrouwelijk lichaam — een gebeurtenis waar normaal geen onderbreking is — lagen hier twee dagen. In deze periode waren de standstillen door een gewichtige knoede van alle leven bevestigd. Maar door een speciale behandeling van glycerine zou dit sporens een bepaalde geslachtsdeel leveren, die nieuw leven liet ontstaan, een normaal schepsel, een levend kind van vlees en bloed.

Maar waarom deze geslachtelijke behandeling wanneer het op de meest natuurlijke wijze zoveel eenvoudiger zou gaan, ontgaat den nog van het geluk, dat ontsoechebaar levensgeluk dat het man en vrouw geeft bij het verwekken van

De kind komt nog de liefde van de moeder. En de moeder smakt het geluk haar kind te kussen voordien. Nochtan van de vader reeds drie jaar overleden, DIT IS MOGELIJK met de nieuwe methode van Dokter Sharnan!

een kind?

Welke, de heer en mevrouw V., anders twee jaar gekend waren tegen hun wil kinderloos gebleven. Vooral mevrouw V. stond er op dat het een eikeltek geluk bevestigend werd met een kindje, de doorn van haar leven, een heer natuurlijk mondstuk dat in elke normale en gezonde vrouw leeft.

Och hoe de heer V. zich ook uitspande, het vruchtbare zolang verhoopte resultaat bleef onafgebroken. Het echtpaar bleef kinderloos tot groot verdriet van mevrouw, die haar echtgenoot ernstige verwijten begon te maken.

Nochtan spende de heer V. zich terdige in en wel zo vaak dat de gezondheid

van de arme man er naderhand sterk begon onder te lijden. Toenem daar zijn vrouw niet afkeerde hem stiekem te spreken en zelfs op haar vrouwelijk zelfstandig beroep deed een haar niet in deze richting te peildelen, tot hij op een avond met gestijfd door de nog een penne maar wel aangevoelde beschuldiging: «Jij komt het niet» met de vulten tot bloedens toe op de maar brenende.

Hiervan schrok mevrouw V., wel een weinig op. Ze kolwerde haar man, maar haalde niet hem een dokter te raadplegen, en wel de beste specialist tusschen in Frankfurt. Zo behelende het echtpaar bij dokter Georg Sillo-Saidl. Deze aanhoorde de klachten van het echtpaar aan-

De dokter van deze nieuwe bevruchtingsmethode verslikt in niets met deze van een normaal verwekt kind.

decht. Vervolgens onderzocht hij man en vrouw op de meest efficiënte wijze, en kwam tot het besluit dat lichamelijke geniet het echtpaar volkomen normaal was. De vrouw was lichamelijk in staat om zoveel kinderen te ontvangen als te barens dat zij er een schoolklas mee zou kunnen volken. En de man was in staat elke dag meerdere vrouwen te bevruchten. Maar jener groep kon zijn vrouw van hun geen kinderen krijgen en vice versa kon de heer Bruno V. onmogelijk zijn wettelijke gade in het kraambed helpen. De reden? De natuur heeft van deze ondoorgrondelijke systeem vooraf zólf de geleerdste koppelen het onwettelijk schuldig blijven.

Maar het was ondoelbaar dat het ongewildheid permissieverschillen bij de echtparen V. niet aanvaardig op elkaar paste zoals een dekkende op een haak.

En daar lag de mevrouw V. op het speciaal ontworpen ruitje met gespreide beem en opgetrokken knopen. De laatste in de kamer was bewaard door de ontsnappingsmiddelen. De kamer was vol bloeiend kroon en leeuw van, Lempen fluitjes aan, instrumenten klavieren in sterfelijkheid. Dit was de omgeving van een procedure die van mevrouw V. na 366 dagen tot de meest aanstekelijke moeder van West-Duitsland zou maken. En met reden want zij zou de eerste vrouw in Europa worden die met behulp van menselijke paad uit dierpen en kind zou verwekt hebben! Voortaan zal een vrouw geen man behoeven om een kind ter wereld te brengen. Alleen niet direct. Alleen maar een beetje man-jas. Na de ontbinding worden de zaadcellen bij haar ingespoogen. Het ingevoeren bevruchtingsmateriaal is op elk oogenlijk verweerbare en klaarzet te verspreiden.

Dit opent opengende in nieuwe aspecten die een gans evolutie met zich zullen meebrengen. Inderdaad, zo heeft het geen zin meer een vrouw te verplichten nog maanden te wachten alvorens zij weg hervroeven na de dood van haar echtgenoot. Wanneer hij vooraf zijn zaad aan de zaadbank heeft afgeestaan is het zeer goed mogelijk dat twee of zelfs nog

meer jaren na zijn dood zijn weduwe alst door hen last bevruchten!

Wetenschappelijk is het alsoo onbetwistbaar bewezen dat het kind de zoon is van een lang overleden man. Dit laat de ontsnappingsreken wel even in het heer krabben want binnende zijn alle regels der erfelijkheid onovergevoeren. Inderdaad, het kind verwekt na de dood van zijn vader is en blijft het wettelijk kind van de overledene en heeft dus evenwel recht op de erfens van zijn vader althans de kinderen voor zijn dood verwekt!

Een ander aspect van deze ontrenting is dat oude mannen, ja gespaard van leeftijd of nog eerder hij een veel jongere echtgenooten nog in staat zullen blijven een kind te verspreiden indien zij na voortrentend zijn geweest in hun vitale jaren wat zaad te hebben gespaard in een zaadbank om pas na twintig, dertig jaar of nog meer hun passagie echtgenote mede te laten bevruchten!

Maar voor deze 33-jarige vrouw die in het ruiden van de kamer op de gynaecologische tafel ligt ontging dit wonder dat uit de laatste hoek. Het zaad van haar echtgenoot wachtte in een rode gekleurde doos, die als reservoort dienst deed. In deze doos bleef een temperatuur van — 196 graden Celsius. Een ijzige dampkamer omgaf de kleine fles, want deze voorzichtig uit het doppevrouw ontschoot werd gehaald en vervolgens bij kamertemperatuur ontdooid, een proces dat niet langer dan 5 minuten duurde. En om alle risico's te vermijden onderzocht de dokter onder een microscoop of de zaad door het bevruchtingsproces geen schadelijke gevolgen hadden ondergaan. Bij mevrouw V. was dit niet het geval. De zaadjes met hun levendige staartjes gaven een serbende om hante alst zij zopen uit het lichaam van de man waren afgeschieden.

En het grote oogenlijk was aangebroken. Voor de laatste maal vroeg de arts aan mevrouw V. zich geheel te ontspannen alvorens hij de steriele ontsnede met de vrome endenbank in haar vagina tot

de haarmoeder indruide, dan laapoot met enkele impulsen zodat hij onder het tusschen verlies de zaad in een richting stuwde van waaruit zij kon weg naar het vrouwelijk eige bevruchten.

Deze methode werd natuurlijk eerst beproefd op dieren. Er werd voornamelijk geperperimenteerd met het zaad van gekweekte konijnen. Nadat de methode door de Amerikaanse dokter Sherman op paard werd getoeld, werden de proeven

vertoed op voor vrouwen. Alle echtgenooten van ongetrouwde mannen. Deze vrouwen boeien zich verspreiden aan om het zaad te ontvangen van een onbekende man om zich ontsnede te laten bevruchten, dit natuurlijk met de toestemming van hun echtgenooten. Zo kon het wonder in de Franse kerk gekomen. Doch voor mevrouw V. leek het alst zij een dood-rechtsvrije inspoeling kreeg tegen de groep.

— Zolang deze nog de oude methode zullen aanwenden, zullen we die spullen in het bos vinden om een nestje te kunnen bouwen...

Elke keer dat we elkaar ontmoeten spaar ik een dollar. De laatste twee jaar spaarde ik acht dollar.

Al een beproefd gewend te besnoemen wanneer hij een rare appel eet?

En toen mijn bouwvrouw zwanger werd en moest bevallen ging mijn man een lange reisreis maken.

Ik probeerde een medische te worden, maar ik gaf het op. Het is beter NIET te weten hoe de mannen er uitzien!

Uit het leven van een **SNOL**

In haar praktijk wordt een snol gekonfronteerd met allerlei seksuele afwijkingen. Hier vertelt een snol de geschiedenis van een man die graag voor dokter speelde...

Half twaalf sloot die tsaarstent, zodat wij met Frits ons pakweg twaalf uur al op de Zeedijk waren. We wilden net naar boven gaan toen Jan de chauffeur z'n wagen liet stoppen.

— Ik kom even 'n haldie halen en vertellen dat het met Mien weer koek en ei is.

We stakten Jan aan Frits voor, en gevierd gingen we naar Aas kamer. Gelukkig had ze haar olie-kachel laten branden, zodat het lekker warm was.

— Zeg Frits, begon Aas, ken je de Zeester in Scheveningen, je komt immers uit Den Haag?

Frits knikte gretig.

— Vanzelfsprekend, laatst ben ik er nog met 'n vriendin en 'n vriend geweest. Naar mijn idee het meest ideale strandpaviljoen.

— Nu, Chris en ik waren er van de zomer ook 'n keer. Mijn ervaring is dat alles schoon en helder is. En dat meisje, hoe heet ze ook al weer, Lette of zoiets, kan kijken als de heste, en ze is zo behulpzaam als de engeltjes. Ik

weet nog goed, de biefstuk brood met champignons is daar geweldig. We waren die dag uit met Locki, een Haags meisje.

— O god, nu weet ik in het midden, jaist het dokterje spelen. Dat zat zo: Locki had een of andere halfgare hink aan de hand. En die vent wilde drie vrouwtjes tegelijk hebben. Niet om a tot z spelletjes te spelen, maar om zijn sprakeloos te kunnen uitvoeren. Hij heeft namelijk een dokters-complex. Na een dagje heerlijk gebruid te zijn, gingen we met Locki met naar huis.

— Nu eerst de slaapkamer als ziekenzaal inrichten, zei Locki. Henseltje wat werd het een gesleep. Tafel weg, stoelen weg. Bedden uit elkaar en weer in elkaar. We waren bekap. In dat werken! We namen een bad en gingen vervolgens wat rusten. In een mum van tijd sliepen we als rozen. Dat heb je na een dag zee-lucht en hard werken.

— Jongens, wakker worden,

riep Locki ons wakker schuldend. Pim, de dokter is er.

Even later kwam hij de kamer binnen. Locki stelde hem aan ons voor.

— Je hebt een paar leuke vriendinnen, Locki!

Hij zette een grote koffer op tafel.

— Zo, eerst naar temperaturen. O sorry is waar ook, eerst voor ieder van jullie een presentje, en Locki nog een extraatje voor het beschikbaar stellen van de kliniek.

Allenachtig, hij stopte me zo maar een groene flap toe! Locki knijpogde naar ons.

— Gauw de bedden in meisjes en kleertjes uit!

We probeerden niet in lachen uit te barsten. Maar dat ging hij na niet. Eerst was Lock aan de beurt. Ze liet me op een gegeven oomblik toch een harde scheet!

— Goed zo meisje, nog meer als je kan, een windje geeft licht.

O hou op, ik blijf erin. Zo had ik in geen tijd meer gelachen. Ans lag gewoon te kronkelen in haar bed.

— Je dampjes gaan al vooruit hoor meisje.

Vervolgens stopte hij een thermometer in haar achterste. Nu was ik aan de beurt. Ik werd beknast beklopt, van kop tot teen.

— Nu nog een binnenwaarts onderzoek.

Hij ging op z'n knieën zitten en gluurde hij me naar binnen. Zijn bril zakte steeds verder af.

— Alles in orde, zei hij na een

tijdsje.

Nu was Chris aan de beurt. Haar borsten kregen een behaardeling. Zijn oor drukte hij tegen haar tepels aan. Ze had het niet meer en begon te gierren van het lachen.

— Kietelt het zo, meisje?

Ook de anderen lagen zich te bescheuren.

— Ik weet wat het is, de melkklieren zijn opgezet. Schijnzwanger!

— O, hou op, zei Ans. Ik krijg de klem in m'n kakken!

Hij smeerde onverstoorbaar haar tieten met jam in en begon toen te likken. Na een tijdje was de behandeling voltooid en ging hij weer naar Locki terug. Hij haalde de thermometer uit haar achterste.

— Zo, zo, dat is niet zo mooi.

Hij begon zich vervolgens uit te meden. Wat zou er nu gaan gebeuren... Hij pakte haar bij de borsten, en vroeg:

— Wat doet het doktertje nu?

— Hij zit aan mijn borsten.

Hij ging verder tot aan haar navel.

— Wat doet het doktertje nu?

— Hij zit aan mijn navel.

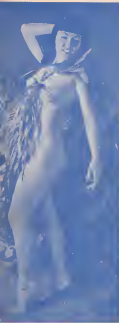
Vervolgens liet hij z'n geval er in glijden. Hijgend vroeg hij:

— Wat doet het doktertje nu?

— Geen pijn. Ik hoop dat je een druipertje oploopt, zei Lock onverstaanbaar.

Chris lag compleet te drijven in bed. Ik ook. Even later was Pim verdwenen, met koffer in de hand en zonder afscheid te nemen.

WAS EVA EEN CHINESE? — Ja, waarom zou die niet mogelijk geweest zijn?
Zekere zij uiteindelijk in de appel beet, hun liet ons geen lee schelen!

